

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Θεσσαλονίκη 12-02-2016

Αριθμός απόφασης:116

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 54630 – Θεσ/νικη
Τηλέφωνο : 2313-333254
ΦΑΞ : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του Ν.4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

ε. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

στ. Της αριθ. Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β3250/4-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της αριθμ. Δ6Α 1058824ΕΞ2014/8-4-2014 απόφασης του Γ.Γ.Δ. Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».

ζ. Της αριθμ. Δ.ΟΡΓ. Α1006534ΕΞ2014 (ΦΕΚ Β'165/19-1-2015) Απόφασης της Γ.Γ.Δ. Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».

η. Της αριθ. Δ.Ε.Δ. Β1 1052867ΕΞ2015/21-4-2015 (ΦΕΚ Β' 815/7-5-2015) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

θ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την από [...] και με αριθμό πρωτοκόλλου [...] ενδικοφανή προσφυγή της [...], κατοίκου [...], κατά της υπ' αριθ. [...] οριστικής πράξης προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ζ' και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Την υπ' αριθ. [...] οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ζ' Θεσσαλονίκης .

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την από [...] εισήγηση του τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της Υπηρεσίας μας.

Με την υπ' αριθμ. [...] οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ζ' Θεσσαλονίκης επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ποσό: [...]€ (οφειλόμενη διαφορά φόρου: [...]€ + προσαυξήσεις (120%) [...]€) για το έτος 2001 σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από τυχερά παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του Ν.2961/2001, τις διατάξεις του άρθρου 4 Ν.2961/2001, τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν.4174/2013).

Κατά τη διαδικασία του τακτικού ελέγχου της υπ' αρ. [...] Δηλώσης φόρου δωρεάς διαπιστώθηκε ότι στη Ζ' ΔΟΥ Θεσ/νίκης η [...] υπέβαλε την ανωτέρω δήλωση φόρου δωρεάς αιτία θανάτου με δωρητή τον [...]. Η Υπηρεσία προέβη σε έλεγχο, ως όφειλε κατ' εφαρμογή του αρ. 4, προκειμένου να διαπιστωθεί αν μετά το θάνατο του [...], υποβλήθηκε στην αρμόδια ΔΟΥ (Ζ' ΔΟΥ) δήλωση φόρου κληρονομιάς από την ανωτέρω δωρεοδόχο και πλέον κληρονόμο. Μετά από τη σχετική έρευνα στο αρχείο της Υπηρεσίας προέκυψε ότι στη Ζ' ΔΟΥ Θεσ/νίκης υπήρχε ο υπ' αρ. Θ[...] φάκελος κληρονομιάς με κληρονομούμενο το [...], ο οποίος περιλάμβανε τις υπ' αρ. [...], και 2. υπ' αρ. [...] /2001 δηλώσεις φόρου κληρονομιάς που υποβλήθηκαν από την [...] και τις λοιπές νόμιμες εξ αδιαθέτου κληρονόμους του [...] που απεβίωσε στις [...] /2001 και προέκυψε ότι η παραπάνω δήλωση δωρεάς αιτία θανάτου με δωρητή τον [...] και δωρεοδόχο την [...] δεν δηλώθηκε στις υποβληθείσες δηλώσεις φόρου κληρονομιάς για να συνυπολογιστεί ως προγενέστερη δωρεά. Κατά τη διαδικασία του τακτικού ελέγχου η μη δηλωθείσα ως προγενέστερη δωρεά αιτία θανάτου [...] προστέθηκε στην κληρονομική μερίδα της [...] και κατ' εφαρμογή του αρ. 6 Ν.2961/2001, της κλίμακας και των φορολογικών συντελεστών που ίσχυαν κατά το χρόνο φορολογίας (χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου), προέκυψαν οι σχετικοί φόροι.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως την τροποποίηση της υπ' αριθμ. [...] απόφασης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ζ' Θεσσαλονίκης προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

Α) Παραγραφή αξίωσης Δημοσίου – Παραγραφή φόρου επειδή έχει παρέλθει ο προβλεπόμενος για την παραγραφή χρόνος

Β) Μη σύννομη η επιβολή πρόσθετου φόρου 120%

Επί της παραπάνω ενδικοφανούς προσφυγής, η οποία κατατέθηκε και μετά την μελέτη των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων, εισηγούμαστε τα ακόλουθα:

Α) Σχετικά με το πρώτο προβαλλόμενο ισχυρισμό περί παραγραφής αξίωσης Δημοσίου

Επειδή, ο φόρος κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών υπολογίζεται με βάση τις θεσπιζόμενες κλίμακες, στις οποίες κατατάσσονται οι δικαιούχοι ανάλογα με τη συγγενική σχέση που είχαν προς τους δικαιοπαρόχους τους και σε καθεμιά από αυτές ισχύουν προοδευτικοί, κατά κλιμάκια φορολογητέας αξίας, φορολογικοί συντελεστές. Η προοδευτικότητα στη φορολογία είναι έκφραση της αρχής της κοινωνικής δικαιοσύνης, ενόψει του αναδιανεμητικού χαρακτήρα τον οποίο επιτελεί η φορολογία. Δεν θα επιτυγχανόταν ο σκοπός της αναδιανομής του εισοδήματος, αν η αρχή της προοδευτικότητας δεν ενισχυόταν με τη θέσπιση του θεσμού του συνυπολογισμού όλων των προγενέστερων δωρεών, γονικών παροχών και προϊκών, που ο ίδιος δικαιοπάροχος είχε κάνει στον ίδιο δικαιοπάροχο, ώστε να αποτραπεί η φοροαποφυγή με τη μέθοδο της τμηματικής και μέχρι του ορίου του αφορολογήτου μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων, με οποιαδήποτε αιτία. Με σκοπό, λοιπόν, τη διασφάλιση του συμφέροντος του Δημοσίου, από τον κίνδυνο των συνεχών μεταβιβάσεων των περιουσιακών στοιχείων με δωρεές, έτσι ώστε να αποφεύγεται τελικά ή να μειώνεται σημαντικά ο

οφειλόμενος φόρος κληρονομιάς εξαιτίας της καταστρατήγησης της προοδευτικής κλίμακας, θεσπίστηκαν οι διατάξεις του άρθρου 4 του Ν.2961/2001 «Κώδικας Κληρονομιών, Δωρεών και Γονικών Παροχών» που ρυθμίζουν το συνυπολογισμό για την επιβολή του φόρου κληρονομιών, και ορίζουν ότι για τον προσδιορισμό του οφειλόμενου φόρου κληρονομιάς, στη φορολογητέα αξία της κληρονομικής μερίδας πρέπει να προστεθεί και η αξία των τυχόν προηγούμενων δωρεών εν ζωή ή αιτία θανάτου καθώς και των γονικών παροχών («Φορολογικό Δίκαιο» Κων. Φινοκαλιώτης, Εκδόσεις Σάκκουλα 2014, σελ. 480 επ.).

Επειδή, από τις διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 102 του Ν.2961/2001 «Κώδικας Κληρονομιών, Δωρεών και Γονικών Παροχών» προκύπτει ότι σε περίπτωση παράλειψης υποβολής στην σχετική δήλωση, ολοκλήρου ή μέρους της κτηθείσας περιουσίας, το δικαίωμα του Δημοσίου να κοινοποιήσει καταλογιστική πράξη υπόκειται σε δεκαπενταετή παραγραφή που ξεκινάει από το τέλος του έτους, εντός του οποίου έληξε η προς υποβολή δήλωσης προθεσμία. Η προθεσμία αυτή αφορά περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν υποβλήθηκε παντελώς φορολογική δήλωση ή υποβλήθηκε δήλωση για ορισμένο ή ορισμένα μόνο στοιχεία της φορολογητέας ύλης, ενώ στην ενδεχόμενη περίπτωση που δηλωθούν ανακριβώς ορισμένα περιουσιακά στοιχεία και δεν δηλωθούν καθόλου άλλα, θα τρέχουν παράλληλα και αυτοτελώς δύο προθεσμίες, η δεκαετής για τα δηλωθέντα ανακριβή περιουσιακά στοιχεία και η δεκαπενταετής για τα μη δηλωθέντα. Σε καμία περίπτωση όμως η δεκαετής παραγραφή που αφορά ανακριβή δηλωθέντα στοιχεία δεν μπορεί να παρασύρει και τα μη δηλωθέντα καθόλου, και αντιθέτως. Ως εκ τούτου, μη δηλωθέντα στοιχεία νοούνται εκείνα τα περιουσιακά στοιχεία που παραλείφθηκαν ολοσχερώς και δεν συμπεριλήφθηκαν παντάπασι στη φορολογική δήλωση (Γ.Π.Παναγιωτόπουλος, «Φορολογία Κληρονομιών-Δωρεών-Γονικών Παροχών», τόμος Β', Εκδόσεις Π.Ν.Σάκκουλα, 1996, σελ.1050 επ.) και υπόκεινται σε 15 ετή παραγραφή.

Επειδή, ως ανακριβής δήλωση νοείται η ελλιπής απόδοση του φόρου λόγω ανακρίβειας των περιγραφικών στοιχείων των δηλωθέντων περιουσιακών στοιχείων και ως μη δήλωση θεωρείται η μη απόδοση του φόρου που οφείλεται σε περιπτώσεις παράλειψης αναγραφής περιουσιακών στοιχείων στην υποβληθείσα δήλωση, είτε παράλειψης καταχώρησης στη υποβληθείσα δήλωση των προγενέστερων δωρεών, γονικών παροχών. Από όλα τα ανωτέρω συνάγεται ότι, στην προκειμένη περίπτωση η προσφεύγουσα ερμηνεύοντας λανθασμένα την έννοια της ανακριβούς δήλωσης σε σχέση με την έννοια της ολοσχερούς παραλείψεως περιουσιακού στοιχείου καταλήγει στο αυθαίρετο και αβάσιμο συμπέρασμα ότι «δεν πρόκειται για παράλειψη δήλωσης αλλά για ανακριβή δήλωση».

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η δήλωση δωρεάς αιτία θανάτου Ζ1392/2001 δεν περιλήφθηκε στις υποβληθείσες δηλώσεις φόρου κληρονομιάς για να συνυπολογιστεί ως προγενέστερη δωρεά σύμφωνα με το άρθρο 4 Ν.2961/2001 και συνεπώς, όπως διαπιστώθηκε βάσει ελέγχου, η συγκεκριμένη δήλωση δωρεάς αιτία θανάτου έπρεπε να περιληφθεί ως προγενέστερη στις υποβληθείσες δηλώσεις φόρου κληρονομιάς και να συνυπολογιστεί η φορολογητέα αξία αυτής στην κληρονομική μερίδα της [.....] και ως εκ τούτου πρόκειται για μη δηλωθέντα περιουσιακά στοιχεία δηλαδή μη περιληφθέντα καθόλου στη σχετική δήλωση. Συνεπώς, το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή φόρου και την κοινοποίηση της πράξης λόγω μη δήλωσης των δωρεών αιτία θανάτου παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαπενταετίας από το τέλος του έτους εντός του οποίου έληξε η προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης φόρου κληρονομιάς, που είναι το έτος 2001 (διότι το εξάμηνο για την υποβολή της δήλωσης υπολογίζεται από το χρόνο θανάτου [.....]/2001).

Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, σε συνδυασμό με τα όσα αναλύθηκαν εκτενώς, η έκδοση, κοινοποίηση πράξης και ο καταλογισμός του αναλογούντος φόρου είναι καθόλα νόμιμες καθώς διενεργούνται εντός της ορισθείσας εκ του άρθρου 102§1 περ. β δεκαπενταετούς προθεσμίας και ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι το Δημόσιο είχε καταπέσει του δικαιώματος του να κοινοποιήσει σε βάρος της πράξη προσδιορισμού φόρου για την κληρονομιά, λόγω συμπληρώσεως του χρόνου παραγραφής είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος και αβάσιμος.

Β) Σχετικά με το δεύτερο προβαλλόμενο ισχυρισμό περί μη σύννομης επιβολής πρόσθετου φόρου 120%

Επειδή, η δωρεά αιτία θανάτου είναι δωρεά με την αναβλητική αίρεση ότι ο δωρητής θα αποβιώσει πριν τον δωρεοδόχο, χωρίς στο ενδιάμεσο ο δωρεοδόχος να έχει την απόλαυση των δωρηθέντων, και διέπεται από τις ίδιες διατάξεις που εφαρμόζονται και στην κοινή δωρεά, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι δεν γνώριζε την υποχρέωση της να την συμπεριλάβει είναι αβάσιμος. Καταρχήν, η προσφεύγουσα-κληρονόμος στις υποβληθείσες δηλώσεις φόρου κληρονομιάς που υπέβαλλε είχε δηλώσει στην κληρονομική της μερίδα ως προγενέστερες, άλλες δωρεές και γονικές παροχές που έγιναν από τον κληρονομούμενο προς την ίδια, οι οποίες και συνυπολογίστηκαν κατά την εκκαθάριση του αναλογούντος φόρου. Ειδικότερα δε, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της κληρονομιάς [...], στην υπ αριθμ [...] δήλωση φόρου κληρονομιάς που υποβλήθηκε από τις κληρονόμους στις 14-06-2001 δηλώθηκε ως συνυπολογιστέα και μία προγενέστερη άτυπη δωρεά χρημάτων που είχε κάνει ο δωρητής-κληρονομούμενος πατέρας στην δωρεοδόχο-κόρη [...], η οποία συνίστατο σε δωρεά χρηματικού ποσού ήτοι κινητό περιουσιακό στοιχείο, γεγονός που δεν διαφοροποιούσε την υποχρέωση της να την συμπεριλάβει στην κληρονομική της μερίδα, όπως άλλωστε συμβαίνει και με το ασφαλιστήριο ζωής που θεωρείται επίσης κινητό περιουσιακό στοιχείο και θα έπρεπε να συμπεριληφθεί ως προγενέστερη δωρεά στην υποβληθείσα δήλωση φόρου κληρονομιάς. Επομένως, τεκμαίρεται ότι η ελεγχόμενη γνώριζε ότι υπήρχε φορολογική υποχρέωση δήλωσης στην κληρονομική της μερίδα κάθε δωρεάς που έγινε με δωρητή-κληρονομούμενο τον πατέρα της [...] και δωρεοδόχο την ίδια.

Επειδή, στα άρθρα 1 του Ν.2523/1997, όπως ίσχυε, κατά τον χρόνο φορολογίας της κληρονομιάς, ήτοι κατά την 28-02-2001, ορίζεται ότι αν, ο υπόχρεος να υποβάλλει δήλωση και ανεξάρτητα από την πρόθεση του να αποφύγει ή όχι την πληρωμή του φόρου δεν υποβάλλει δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο σε ποσοστό τριάμισι (3,50%) επί του φόρου που θα πλήρωνε για κάθε μήνα καθυστέρησης, προσαυξήσεις οι οποίες -σύμφωνα με το 2^ο άρθρο- υπολογίζονται κατ' αρχήν μέχρι την έκδοση της οικείας καταλογιστικής πράξης του φόρου. Με τις διατάξεις του άρθρου 26§1 Ν. 3943/2011 αναπροσαρμόστηκε το ανώτατο όριο από 300% σε 120%, ήτοι τα ποσοστά των πρόσθετων φόρων, όπως αναλύθηκαν στην προηγούμενη παράγραφο, δεν μπορούν να υπερβούν το εκατόν είκοσι τοις εκατό (120%) του φόρου που θα απέφυγε ο υπόχρεος σε περίπτωση μη υποβολής δήλωσης και τα νέα αυτά όρια ισχύουν και για φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού που εκδίδονται μετά τη δημοσίευση του νόμου, δηλ. μετά την 31^η Μαρτίου 2011.

Από όλα τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο νομοθέτης δεν αφήνει περιθώρια διακριτικής ευχέρειας στην φορολογική αρχή παρά μόνον αναπροσαρμόζει -στα πλαίσια της αρχής της αναλογικότητας και της χρηστής διοίκησης- την οροφή των προσαυξήσεων καθώς με τον μηνιαίο υπολογισμό οι πρόσθετοι φόροι θα έφθαναν σε υπερβολικές επιβαρύνσεις για τους φορολογούμενους, όπως στην υπό κρίση περίπτωση. Συνεπώς, η προσφεύγουσα προβαίνει σε αυθαίρετη και λανθασμένη ερμηνεία του νόμου, επικαλούμενη ότι «η φορολογική αρχή δεσμεύεται μόνον ως προς τα ανώτατα ύψος του πρόσθετου φόρου και όχι ως προς το κατώτερο».

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά, ότι η υποβολή από το φορολογούμενο ανακριβούς δήλωσης, η οποία στη φορολογία κεφαλαίου εξομοιώνεται με την παράλειψη υποβολής δήλωσης όταν δεν έχουν αναγραφεί σ αυτήν περιουσιακά στοιχεία, επιφέρει σε κάθε περίπτωση τον καταλογισμό σε βάρος του πρόσθετου φόρου, ανεξάρτητα από την πρόθεση του να αποφύγει ή όχι την πληρωμή του κύριου φόρου, ανεξάρτητα δηλαδή από την ύπαρξη στο πρόσωπο του υπαιτιότητας (ΔΕΦΑ4333/2013).

Συνεπώς, ορθά και νόμιμα της καταλογίσθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη πρόσθετος φόρος σε ποσοστό 120% του φόρου, την πληρωμή του οποίου θα διέφευγε με τη μη δήλωση των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της υπ αριθμ [.....]2015 ενδικοφανούς προσφυγής της [.....]του [.....] με ΑΦΜ[.....] και την επικύρωση της υπ αριθμ [.....] οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. Ζ΄ Θεσσαλονίκης.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση:
Α) Έτος 2001

ΦΟΡΟΣ ΠΟΥ ΑΝΑΛΟΓΕΙ	10.546,29€
Μείον βεβαιωθείς φόρος	-8.795,74€
Υπόλοιπο κύριου φόρου	1.750,56 €
Πρόσθετος φόρος ανακριβούς δήλωσης X 120%	2.100,67 €
ΣΥΝΟΛΟ	3.851,22 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Γραφείου
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Α/Α ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ-ΝΤΙΝΑ ΑΡΑΠΙΔΟΥ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).